

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 258/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 22 lutego 2023r., sygn. akt II K 1306/21

Podmiot wnoszący apelację

- # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # oskarżyciel posiłkowy
- # oskarżyciel prywatny
- # obrońca
- # oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Apelacja obrońcy</p> <p>Zarzuty :</p> <p>1. obraza przepisów postępowania w postaci art 7 i art 410 kpk polegająca na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów przejawiająca się w niezasadnym obdarzeniu walorem wiarygodności zeznań świadka P. K. w zakresie ilości udzielonych mu odpłatnie przez oskarżonego narkotyków w ilości 10 gramów , w sytuacji kiedy z obiektywnych dowodów wynika, że oskarżony udzielił mu jedynie 5 gramów marihuany;</p> <p>2. obraza prawa materialnego w postaci art 54 kk w zw. z art 60 § 1 kk</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	poprzez niezastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja obrońcy okazuje się być zasadną, szczególnie kiedy kwestionuje trafność ustaleń faktycznych dotyczących czynu z pkt pierwszego. Dla porządku trzeba zauważyć, że jakkolwiek odwołujący się od wydanego w pierwszej instancji wyroku obrońca - w przeciwieństwie do prokuratora wyraźnie tego nie wyartykułował, to w rzeczywistości, pomimo nieprawidłowego oznaczenia jej przedmiotowego zakresu (w całości) swoją apelację skierował wyłącznie w zakresie rozstrzygnięć odnoszonych się do czynu z pkt pierwszego. W tym też zakresie trzeba przyznać mu rację, kiedy podważa trafność poczynionych przez sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych co do ilości zbytych przez oskarżonego narkotyków. Oceniając trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia sąd odwoławczy skonstatował, że pisemne motywy zaskarżonego wyroku w ogóle nie wskazują tego jakie fakty sąd uznał za udowodnione oraz nieudowodnione. Szczerze mówiąc, to formularz uzasadnienia nie zawierał również wskazania dowodów, które stanowiły podstawę rozstrzygnięcia, ani też jakiegokolwiek oceny przeprowadzonych dowodów i to pomimo tego, że wniosek obrońcy o sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku wskazywał, że odnosi go do całości wyroku (k. 218). Trzeba zatem przypomnieć, że jakkolwiek przepis art. 437 § 2 k.p.k. wymaga, by uzasadnienie było „zwięźle”, to		

jednak nie oznacza to tego, że ten wymóg wyłączać ma pozostałe ustanowione w treści powyższego przepisu rygory i usprawiedliwić brak istotnych elementów takich jak: kompleksowe ustalenia faktyczne, pełna analiza całokształtu materiału dowodowego, sprawdzenie linii obrony oskarżonego, wskazanie w jakim zakresie uznano jego wyjaśnienia za wiarygodne, a w jakim tego waloru im odmówiono oraz ocena prawna zachowania oskarżonego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 29 października 2020r., sygn. akt IV KS 27/20 - Lex nr 3073121). Niewątpliwie tego rodzaju braki z zasady powinny skutkować zwrotem akt w trybie przepisu art 449a § 1 kpk, w celu odpowiedniego uzupełnienia pisemnego uzasadnienia. Mając jednakże na uwadze prymat reformatorycznej obecne (a nie kasatoryjnej) funkcji postępowania odwoławczego oraz i to, że w istocie materiał dowody sprowadzał się w konsekwencji do oceny wyłącznie do dwóch źródeł dowodowych to jest : wyjaśnień oskarżonego K. S. oraz zeznań świadka P. K. oraz nie tracąc z oczu treści przepisu art 455a kpk, który stanowi, że nie można uchylić wyroku tylko z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art 424 kpk, Sąd Okręgowy uznając, że owe braki nie uniemożliwiają przeprowadzenia prawidłowej kontroli odwoławczej, w ramach kontroli instancyjnej ocenił poprawność oraz trafność ocen oraz wniosków sądu in meriti bez stosowania przepisu art 499a § 1 kpk i bez uchylania zaskarżonego wyroku wobec obrazy niezarzuconego art. 410 kpk. Kontrola instancyjna nie polega bowiem wyłącznie na analizie uzasadnienia wyroku ale na analizie czynności procesowych

dokonywanych przez sąd i treści przeprowadzonych dowodów, w kontekście stawianych orzeczeniu zarzutów (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 28 czerwca 2018r., sygn akt II AKa 141/15 - Lex 2545204). Co więcej - obowiązujący model procesu karnego nie wyklucza możliwości weryfikacji przez sąd odwoławczy sposobu dokonywania ocen i ustaleń sądu pierwszej instancji i wprost obliguje do zaprezentowania własnych rozważań, w sytuacji podniesienia w apelacji zarzutu obrazy art. 7 k.p.k., a nawet własnych ustaleń faktycznych. W takiej sytuacji oceny sądu odwoławczego wcale nie muszą przybierać formy hipotez lub sugestii. Gdy uprawnia do tego stan sprawy, powinny być klarowne, jednoznaczne, a nawet cechować się stanowczością (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 maja 2023r., sygn akt IV KS 8/23 - Lex 3565836). W sprawie niniejszej oceny sądu ad quem potwierdziły słuszność zarzutów apelacji obrońcy, w przedmiocie uchybienia przez sąd a quo ustawowym wymogom zastosowania się do kryteriów tzw. swobodnej oceny dowodów. Jakkolwiek truizmem, nie mniej chyba koniecznym zdaje się jest w sprawie niniejszej przypomnieć sądowi in meriti oczywistość tego rodzaju, że przekonanie o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną prawa procesowego jeżeli poprzedza je ujawnienie w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest

wyczerpująco i logicznie - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zgodnie art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. - właściwie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Wymogów tych niestety wyrok sądu pierwszej instancji (oraz jego pisemne uzasadnienia) w przeważającej mierze nie spełniał, co oczywiście nie oznaczało jeszcze tego, że nie nadawał się w ogóle do konwalidacji. Odnosząc się bezpośrednio do zarzutów sąd odwoławczy stwierdza, że w pierwszym rzędzie należało zakwestionować trafność ocen sądu in meriti w zakresie ilości udzielonych przez oskarżonego P. K. narkotyków. Sąd a quo w zaskarżonym wyroku przyjął że do udzielania doszło „kilkakrotnie”, zaś łączna waga tych „udzieleń” wyniosła 10 gramów. Ustalenia te nie znajdują jednakże kategoriycznego potwierdzenia w zgromadzonych dowodach. Z wyjaśnień świadka P. K., które złożył jeszcze jako osoba podejrzana we własnej sprawie w dniu 14 maja 2021r, wynika, że w kwietniu 2021r. trzykrotnie (3 razy) nabył (kupił) od K. S. około 10 gramów marihuany (k. 46). Z kolei oskarżony stanowczo i konsekwentnie twierdził, że na początku 2021 roku sprzedał świadkowi 5 razy po jednym gramie marihuany (k. 57, 158V, 207V). W trakcie konfrontacji z oskarżonym na rozprawie w dniu 8 lutego 2023r. świadek P. K. zgodził się z oskarżonym co do liczby transakcji, twierdząc, że łącznie zakupił około 10 gramów (k. 207V). W sytuacji braku zatrzymania sprzedanego świadkowi środka odurzającego oraz pomimo jego niepewności co do łącznej wagi nabytego środka (świadek używał nieostrego określenia „około”) sąd pierwszej instancji, wbrew

wymogowi art 2 § 2 kpk, który to nakazuje, by podstawę rozstrzygnięć stanowiły ustalenia zgodne z prawdą, przyjął w swoim wyroku dosyć dyskrejonalnie, że oskarżony K. S. sprzedał P. K. 10 gramów marihuany. Było to ustalenie oczywiście dowolne, ponieważ w rzeczywistości w swoich depozycjach świadek nie podawał konkretnie 10 gramów, tylko wskazywał na „około 10 gramów” zakupionych od oskarżonego narkotyków. Mając zatem na uwadze konieczność dokonania kategoriycznych ustaleń co do ilości zbytego środka oraz brak stanowczości w zeznaniach jedyne go świadka przypisanego oskarżonemu przestępstwa należało tę ilość ustalić w zgodzie z konsekwentnym dowodem jakim były wyjaśnienia oskarżonego, który stanowczo twierdził, że zbył wyłącznie tylko 5 gramów. Ową ilość określił na tej podstawie, że za każdym razem sprzedawał świadkowi porcje o wadze 1 grama. Są to wyjaśnienia logiczne i wewnętrznie niesprzeczne, i jako takie zasługiwały na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Wprawdzie świadek P. K. zastrzegł się, że niektóre porcje były większe, to jednakże nie był w stanie w sposób stanowczy oraz pewny określić liczby takich porcji oraz ich konkretnej wagi. W tych okolicznościach jego zeznania w częściach odnoszących się do ilości nabytych środków nie spełniały wymogu wiarygodności i jako takie nie mogły stanowić podstawy do poczynienia zgodnych z prawdą (prawdziwych) ustaleń. W tym stanie, w ramach przyznanego mu przez prawo procesowe uprawnienia do dokonywania zmian w zakazanym wyroku - również odnoszących się do ustaleń faktycznych, zgodnie z kierunkiem zaskarżenia - na

korzyść sąd ad quem zmienił zaskarżony wyrok poprzez przyjęcie, że oskarżony K. S. w przypisanym mu w zaskarżonym wyroku okresie czasu udzielił odpłatnie P. K. pięć razy po jednym gramie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) na łączną kwotę 250 złotych. W tym miejscu należy stwierdzić, że sąd orzekający w sprawie narkotykowej w sytuacji, w której nie dysponuje fizycznie ilością udzielonych narkotyków (kiedy nie zostały one zatrzymane) nie może przyjmować owej ilości w kategoriach zbliżonych do pewności wyrażającej się określeniem : „około”, „co najmniej”, „nie więcej niż” itp. – tylko, na podstawie dostępnych dowodów, z zachowaniem zasady in dubio pro reo powinien przyjąć taką ilość (wagę), która w całości tych dowodów będzie niewątpliwa (pewna). Jeżeli zaś chodzi o zarzut obrazy art 60 §1 kk w zw. z art 54 kk, to faktycznie oskarżony K. S. w dniu 7 sierpnia 2023r. ukończył 20 - ty rok życia. Jest zatem osobą młodocianą. W takiej sytuacji przepis art 60 §1 kk w zw. z art 60 § 6 pkt 3 kk rzeczywiście zezwalał na zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności poniżej jednego roku, wymierzenie kary ograniczenia wolności lub nawet orzeczenia kary samoistnej grzywny. Rzecz jednakże w tym, że stosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary nie jest obligatoryjne i zależy od uznania sądu. W takich okolicznościach nie można mówić o obrazie prawa materialnego, co oczywiście nie przeszkadza traktowaniu tego rodzaju zarzutu w kategoriach rażącej niewspółmierności kary.

Kwestia ta, w sytuacji zmiany ustaleń faktycznych, które skutkowały następczą zmianą oceny prawnej przypisanego oskarżonemu w pkt pierwszym czynu jako wypadek mniejszej wagi stała się jednak nieaktualna. Natomiast – jak wiadomo przypadek przestępstwa wypadku mniejszej wagi zachodzi wtedy, gdy znamiona przestępstwa, przede wszystkim przedmiotowe cechują się niewysoką społeczną szkodliwością na tyle niewielką, że do takiego sprawy nie powinno się stosować zwykłych zasad odpowiedzialności za to przestępstwo. (por. min. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 21 grudnia 2006r., syg. akt II AKa 227/06 - Lex nr 269381) Podstawowym kryterium pozwalającym na identyfikację czynu za wypadek mniejszej wagi są występujące w czynie okoliczności zmniejszające zawartość bezprawia. Taka ocena jest możliwa poprzez analizę okoliczności charakteryzujących stronę przedmiotową i podmiotową czynu. Wśród charakterystycznych dla przestępstw naruszających przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii znamion ocennych, różnicujących podstawy odpowiedzialności pomiędzy typem podstawowym a uprzywilejowanym wypadkiem mniejszej wagi jest kryterium ilościowe oraz kryterium jakościowe, a więc rodzaj oraz ilość wprowadzonego do obrotu środka narkotycznego (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28 grudnia 2005r, syg. akt II AKa 341/05 - Lex nr 171989). W ocenie sądu okręgowego zidentyfikowane prawidłowo w postępowaniu odwoławczym okoliczności podmiotowo przedmiotowe wskazują na wystąpienie wypadku mniejszej wagi. Z ustaleń

faktycznych sprawy niniejszej wynika bowiem, że oskarżony K. S. jakkolwiek odpłatnie to udzielał wyłącznie P. K. niewielkich jednorazowo tzw. miękkich środków odurzających w łącznej ilości nie większej niż 5 gramów. Wskazaną powyżej ilość niewątpliwie można zaliczyć do ilości nieznacznych, skoro ustawodawca w pierwotnej treści załącznika do projektu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wskazał jako ilości nieznaczne do 10 gram marihuany, do 3 gram haszyszu i do 0,25 gram amfetaminy. Oskarżony udzielał środka odurzającego w okresie maksymalnie dwóch i pół miesiąca tylko jednej osobie. Tak więc udzielanie przez oskarżonego narkotyków nie przybrało ani formy długotrwałej, ani tym bardziej skali masowej, co oczywiście musiało rzutować na ocenę stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu oraz na przyjęcie wypadku mniejszej wagi - (tak też : Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 29 września 2005r., II AKa 217/05 - Lex nr 166004, zob również wyrok tego samego Sądu z dnia 14 października 2009r., sygn akt II AKa 170/09 - Lex 550494).

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie co do czynu z pkt I pierwszego nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie kary łagodniejszego rodzaju .

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Jakkolwiek nie poprzez wnioskowane nadzwyczajne

złagodzenie kary, to jednakże w konsekwencji doszło do uwzględnienia wniosku apelacyjnego obrońcy o wymierzenie oskarżonemu kary rodzajowo łagodniejszej od tej orzeczonej w zaskarżonym wyroku. Szkodliwość społeczna przypisanego mu czynu nie była bowiem znaczna, oskarżony jest osobą młodocianą, dotychczas niekaraną za przestępstwa, jest uczniem szkoły ponadpodstawowej. Wyraził krytyczny stosunek do przypisanego mu przestępstwa w ten sposób, że częściowo przyznał się do zarzuconego mu przestępstwa oraz wyraził skruchę. W miejscu stałego zamieszkania cieszy się dobrą opinią. Nie jest zatem osobą zdemoralizowaną, zaś przypisane mu zachowanie jawi się jako incydentalne, warunkowane raczej młodym wiekiem i niedojrzałością społeczną aniżeli nieakceptowalną skłonnością do naruszania porządku prawnego.

3.2.

Apelacja prokuratora

zasadny

Zarzuty :

częściowo zasadny

obraza prawa materialnego w postaci art 57b kk polegająca na niezastosowaniu tego przepisu i nie wymierzenie za czyn z pkt I pierwszego kary pozbawienia wolności powyżej dolnego progu ustawowego zagrożenia.

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Co do zasady apelacja prokuratora jest słuszna. Dokonując wymiaru kary sąd pierwszej instancji rzeczywiście zignorował brzmienie przepisu art 57b kk i wbrew obligatoryjnej treści tego artykułu

nie orzekł za czyn z pkt I kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.	
Wniosek	
zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie czynu z pkt I pierwszego poprzez wymierzenie za ten czyn kary 1 jednego roku i 1 jednego miesiąca pozbawienia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Generalnie biorąc, to w świetle art. 57 b kk wniosek apelacji co do wymierzenia kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia był zasadny. Nie zasługiwał natomiast on na uwzględnienie co do samego rodzaju kary, ponieważ na skutek zmiany zaskarżonego wyroku doszło do wymierzenia za czyn z pkt pierwszego kary ograniczenia wolności.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
ustalenia faktyczne, kwalifikacja prawna oraz kara.	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>W ramach zapoznanych przez prawo procesowe uprawnień dokonywania modyfikacji zakażonego wyroku, w tym również odnoszących się do ustaleń faktycznych (zgodnie z kierunkiem zaskarżenia - na korzyść) sąd ad quem zmienił zaskarżony wyrok poprzez przyjęcie, że oskarżony K. S. w przypisanym mu w zaskarżonym wyroku okresie czasu udzielił odpłatnie P. K. pięć razy po jednym gramie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) na łączną kwotę 250 złotych. Z ustaleń faktycznych wynika bowiem, że oskarżony udzielił środków odurzających w ilości nie większej niż 5 gramów. Oskarżony udzielał środka odurzającego w okresie dwóch i pół miesiąca tylko jednej osobie. Tak więc rozprawianie przez oskarżonego narkotyków nie przybrało formy długotrwałej, na skalę masową, co oczywiście musiało rzutować na ocenę stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu jako wypadku mniejszej wagi. Przyjmując taką kwalifikację prawną sąd odwoławczy wymierzył oskarżonemu jako karę zasadniczą karę ograniczenia wolności. W ocenie ale i w przekonaniu sądu ad quem kara 10 miesięcy ograniczenia wolności z powodzeniem zrealizuje funkcje zapobiegawczo wychowawcze bez konieczności orzekania kary o charakterze izolacyjnym – jak chciałby tego apelujący prokurator. Słusznie zauważa bowiem odwołujący się obrońca to, że oskarżony K. S. jest osobą młodocianą, dotychczas niekaraną, jest uczniem szkoły ponad podstawnej, przyznał się do przypisanego mu przestępstwa oraz wyraził skruchę, zaś w miejscu stałego zamieszkania cieszy się dobrą opinią. Nie jest zatem osobą zdemoralizowaną, zaś przypisane mu zachowanie wygląda na incydentalne.</p>	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
<i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<i>Koszty Procesu</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Ponieważ wniesiona na korzyść oskarżonego apelacja została częściowo uwzględniona sąd odwoławczy kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa. Rozstrzygnięcie to uzasadnią przepisy art 624 kpk, a konkretnie względy słuszności stosowane w postępowaniu odwoławczym poprzez przepis art 634 kpk.

PODPIS
/-/ Na oryginale właściwe podpisy.

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	ustalenia co do ilości środków odurzających i co do kary		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o karze	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana